

ANEM FENT

"Diria i la llengua dels seu país, ja no podem donar la culpa del tot a ningú més que a nosaltres mateixos, que no exigim amb prou força aquest dret irrenunciable que es recull en la Declaració dels Drets Humans, d'un ensenyament de i en la nostra pròpia llengua.

Em sembla que ja som conscients que un dels buits importants que ens queden, és l'aconseguir una Televisió Catalana. La televisió és sens dubte molt més que un mitjà de comunicació, i mentre no la tinguem ens serà difícil omplir aquest buit amb altres mitjans menys populars i que demanen més esforç que el d'apretar el botó d'engegar el televisor, si cal sense ni aixecar nos del sofà. En la mesura que ens sigui possible hem de nivellar aquesta manca de Televisió Catalana, sigui amb revistes catalanes, amb llibres de contes també en català per als nostres infants, amb discos de cançons catalanes, amb "patufets" com el Cavall Fort o Tretze Vents, llegint diaris en català; que actualment n'hi ha dos: EL PUNT DIARI que s'edita a Girona amb notícies de totes les nostres comarques i pobles, i l'AVUI que està passant greus dificultats econòmiques i que s'edita a Barcelona. Dos diaris en llengua catalana que, si els catalans no els llegim, no podran subsistir. I què en farem de l'oficialitat del català sense diaris ni televisió propis?

No n'hi ha prou en dir que l'idioma oficial de Catalunya és el català; cal que ho demostrem. Però no podem fer una manifestació demanant "EL CATALAN ES LA LENGUA OFICIAL DE CATALUÑA" i, abans de disoldre'ns, cantar "LOS SEGADORES", Himne Nacional de Catalunya, traduït al castellà pel Sr. Julián Marías. Fa riure i em fa pena el comentari. A vegades sembla que

brats. En una assemblea de socis del Patronat Parroquial de Salt, als anys seixanta, vaig fer la proposta de viva veu, que les comunicacions de la junta als socis i els programes d'activitats es redactessin en català. I, què vaig haver dit? Les columnes de l'edifici varen tremolar, i em van deixar pels gossos, fins i tot un dels socis em va recordar que abans de la Guerra hi havia gent que pensava com jo, i mira com va acabar la cosa.

Això avui ja no pot passar més, però hi ha el perill de la indiferència, del tant se me'n fot que ho escriguin en català com en castellà. Del tant m'és llegir el diari en català o en castellà; tots porten el mateix.

Siguem conseqüents; i jo em permeto recomanar al Casal dels Jubilats que faci si no ho ha fet ja, les seves subscripcions a l'AVUI i al PUNT DIARI.

Quan comprem un llibre de contes per al nostre fill, que sigui en català.

Sereu prou valents els comerciants del poble, per esborrar el rotol de la vostra botiga escrit en castellà, i pintar-lo en català?

Els anuncis en el programa de la Festa Major del 1980, ja n'hi haurà més en català que no pas al d'aquest any?

Aquest PAÍS QUE ANEM FENT, l'hem de fer entre tots, i amb exigència demanar alhora els nostres drets.

JAUME BOSCH I TERMES

l'actuació de la gran majoria de catalans és aquesta, i consideren que protegir i ajudar la nostra cultura és propi de maniàtics i idealistes aixele-